

РЕШЕНИЕ

№ 1204

гр. Бургас, 23.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и пети ноември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: МАРИЕТА Д. БУШАНДРОВА

при участието на секретаря ВИОЛЕТА К. ДИМОВА
като разгледа докладваното от МАРИЕТА Д. БУШАНДРОВА
Административно наказателно дело № 20222120203498 по описа за 2022
година

Производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по повод жалбата „.....със седалище и адрес на
управление: гр. представлявано от ЕГН: *****“ против наказателно
постановление № 632894-F641706/20.04.2022 г. на Директора на Дирекция
„Обслужване“ при ТД на НАП Бургас, с което НП
Административнонаказващият орган за нарушаване на чл. 125, ал. 5 от ЗДДС,
на основание чл. 181, ал. 1 от ЗДДС е наложил на жалбоподателя
административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 500 лв.

С жалбата се моли съда да отмени наказателното постановление, като
се излага теза за приложение на чл. 28 ЗАНН.

Жалбата изхожда от легитимирано и заинтересовано лице да оспори
пред съда законосъобразността на горепосоченото наказателно
постановление. Подадена е в законоустановения срок, предвиден в чл. 59, ал.
2 от ЗАНН. Предвид на това съдът намира, че същата е процесуално
допустима.

В съдебно заседание, за жалбоподателя не се явява представител. Не

изразява становище. Не сочи доказателства. Не прави искане за разноси.

Процесуалният представител на АНО оспорва жалбата, като неоснователна. Не ангажира доказателства. По същество счита, че нарушението е установено по безспорен начин, като моли съда да потвърди наказателното постановление като законосъобразно и обосновано. Прави искане за разноси.

Бургаският районен съд след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

При извършена проверка от служители на НАП, проверяващите установили, че задълженото лице е регистрирано по ЗДДС на 09.04.2010 г. и съгласно чл. 125, ал. 3 и ал. 6 от Закона за данък добавена стойност има задължение да подава информация от отчетните регистри към справка-декларацията - включително на магнитен или оптичен носител, за всеки данъчен период, като фирмата - жалбоподател, не е подало такава за данъчен период м. ОКТОМВРИ 2021 г.

Информацията от отчетните регистри към справка-декларацията по ЗДДС следва да се подаде до 14-то число на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася - в случая до 15.11.2021 г.

Към датата на съставяне на АУАН, информация от отчетните регистри към СД по ЗДДС, не била подадена.

Нарушението било констатирано в дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП Бургас, офис Бургас, с адрес ул. Александровска № 26, ет.1, след изтичане на последния възможен срок за подаване на справка-декларацията по ЗДДС и приложенията към нея - 15.11.2021 г., чрез извършване на съпоставка на регистрираните по ЗДДС лица и подадените от тях СД по ЗДДС и приложенията към тях.

До лицето била изпратена покана с № 314-11 с дата 29.12.2021 г. за явяване в ТД на НАП Бургас за подаване на СД по ЗДДС и информация от отчетните регистри и за съставяне на АУАН за ненавременното подаване на същите. В указания срок, лицето или негов представител не се явява, поради което АУАН бил съставен при условията и по реда на чл. 40, ал.2 от ЗАНН

Административнонаказващият орган е приел фактическите

обстоятелства за безспорно установени и е издал обжалваното постановление, с което за нарушение на чл. 125, ал. 5 в ЗДДС, на основание чл. 181, ал. 1 от ЗДДС е наложил на жалбоподателя наказание „имуществена санкция“, в размер на 500 лева. От формална страна постановлението съдържа реквизитите по чл. 57, ал. 1 от ЗАНН.

Описаната в акта и наказателното постановление фактическа обстановка се потвърждава от показанията на актосъставителя и по същество не се оспорва от жалбоподателя. Съгласно разпоредбата на чл. 125, ал. 1 от ЗДДС за всеки данъчен период регистрираното лице подава справка - декларация, съставена въз основа на отчетните регистри по чл. 124, с изключение на случаите по чл. 157. Нормата на чл. 125, ал. 5 от ЗДДС задължава декларацията да се подава до 14-то число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася.

Не се спори, че жалбоподателят е бил регистриран по ЗДДС и като такъв е бил длъжен да подава справка - декларация по чл. 125, ал. 5 от ЗДДС в нормативноустановените срокове. Безспорно се установи, че жалбоподателят не е подал до 14-то число на месеца, следващ отчетния справка - декларация за данъчен период месец ОКТОМВРИ 2021г., което обосновава правилен правен извод от страна на административнонаказващия орган.

Жалбоподателят, като данъчно задължено лице и адресат на императивните разпоредби на ЗДДС е нарушил разпоредбата на чл. 125, ал. 5 от ЗДДС, поради което следва да понесе предвидената в закона административнонаказателна отговорност. Законодателят е определил разумен срок за изпълнение на задължението по чл. 125, ал. 5 от ЗДДС от страна на регистрираните лица и бездействието на жалбоподателя, не може да бъде извинително. Наложената имуществена санкция е в размер на минимума предвиден за това нарушение, като при определянето и наказващият орган се е съобразил тежестта на нарушението и обстоятелство, че е извършено за първи път.

Не е налице хипотезата по чл. 28 от ЗАНН. Констатираното нарушение не представлява маловажен случай. Същото не е резултатно по характера си, а такова на просто извършване, като с пропускане на нормативноустановения срок, деянието се счита довършено.

Предвид гореизложеното съдът намери обжалваното постановление за

законосъобразно и обосновано, поради което следва да бъде потвърдено. Наказанието е в минимален размер и не може да бъде коригирано от съда. С така наложеното наказание ще бъдат постигнати целите, предвидени в чл. 12 от ЗАНН да се предупреди и превъзпита нарушителя, както и генералната превенция за въздействие върху обществото.

Съгласно разпоредбата на чл. 63д от ЗАНН, в съдебните производства страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 3 от АПК, „Когато съдът отхвърли оспорването или подателят на жалбата оттегли жалбата, страната, за която административния акт е благоприятен, има право на разноски“. От изложеното следва, че в полза на АНО, следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът определи в размер на 100 /сто/ лева, които следва да бъдат заплатени от жалбоподателя на АНО.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал.1 ЗАНН, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 632894-F641706/20.04.2022 г. на Директора на Дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП Бургас против „....., със седалище и адрес на управление: гр. представлявано от Г...., ЕГН: *****, с което НП Административнонаказващият орган за нарушаване на чл. 125, ал. 5 от ЗДДС, на основание чл. 181, ал. 1 от ЗДДС е наложил на жалбоподателя административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 500 лв.

ОСЪЖДА „....., ЕИК: да заплати на Директора на Дирекция „Обслужване“ при ТД на НАП Бургас, сумата от 100 /сто/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО на настоящата инстанция подлежи на касационно обжалване пред Бургаски административен съд в 14-дневен срок от съобщаването.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____